

EPPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bártfai közművelődési egyesület” és a „Sárosmegyei gazdasági egyesület” hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadóhivatal:

Megyerház.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési és hirdetési díjak és megkeresések is.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:

Háromhasábos petit-sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. Nyilt-tér minden sor 10 kr.

A népfelkelés.

Meleg júniusban még csak úgy fél vállról vettük s ma már egyből sem tudunk beszélni, mint a népfelkelésről.

Hát bizony, hogy népfelkelők alatt nem kaszát, villát ragadó parasztokat kell érteni, kitűnik az I. §-ból, mely a népfelkelőket a „hadsereg kiegészítő részének” nevezi s következképpen (hogy valami vigasztaló is legyen benne) a népfelkelők a nem etközi jog oltalma alatt állanak.

Hogy miért kell békés magyar család-apáknak s a katonasorból így vagy úgy megmenekült embereknek népfelkelőknek lenni: ezt meg megmagyarázza az a ránk néve szomorú körülmény, hogy kevés katonát tudunk kiállítani, először mert kevesen vagyunk s másodsor, mert — Deák Ferencz szerint — a magyar anyák is csak egyszer szülnék egy esztendőben. S bár ez utóbbi eset van a muszkáknál is, ők mégis 10 és fél millió katonával rendelkeznek, mi pedig (az osztrák-magyar monarchia) csak egy millió 200.000-rel. A muszkának csak tartalékja is van 3 millió, minékünk ez mindössze 80.000.

Ezek a számok azt demonstrálják, hogy „föl kell kelünk”, különben megész a muszka ha t. i. — beeresztjük.

Ki hát most a népfelkelő? Minden honpolgár, a ki nem tagja a rendes hadseregnek, attól az évtől kezdve, melyben a 19-ik életévét betölti annak az évknek végéig, melyben betölti a 42-ik életévét. De még a 42-ik év után is tart a népfelkelés kötelezettsége egész a 60-ik évig. Persze az utóbbiakat már kényelmesebb szolgálatra alkalmazják, tűzbe nem kell menniök.

Az osztrák „Reichsgesetzblatt” legutóbbi száma már közli az osztrák honvédelmi miniszternek a népfelkelés szervezési módjára vonatkozó szabályrendeletét. E rendelet pontjait az osztrák honvédelmi miniszterium a magyarra egyetértőleg állapította meg annak legényesebb pontjait.

I. A népfelkelés célja és rendeltetése. Célja: a monarchia védelmi erejének öregbítése általában, rendeltetése: a hadsereg és a honvédség támogatása, ezeknek a fölmentése technikai, adminisztratív, egészségügyi stb. természetű segédszolgálatok alól s tiszti és legénységi pótlék szolgáltatása, a hadseregben, a hadi tengerészet és honvédségben támadt hiányok betöltésére. Szolgálat a népfelkelés: esapattesteket helyőrségül, fődözetnek határozásra és honvédelemre.

2. Ki lesz tiszta a népfelkelésben? a) Nyugalmozott katonatisztek, ha 60-dik évüket még nem töltötték be, fegyverképesek a népfelkelési szolgálathoz értelmében, s nem alkalmaztatnak esetleg a hadsereg, hadi tengerészet vagy honvédségnél. b) Polgári osztályból valók; és pedig: 1. volt katonatisztek, a kik hadkötelezettségük teljesítése után léptek ki a hadseregből, vagy a kik tiszti rangukat később önként letették; 2. volt altisztek, a kik jó kvalifikációval becsatáltak el védelmi kötelezettségük teljesítése után s képzettségük és a polgári életben elfoglalt állásuk olyan, hogy esetleg rendeltetésüknek megfelelőnek; 3. polgárok általában, a kik képzettségük és társadalmi állásukból kifolyólag megfelelő tekintéllyel bírnak, s a közbizalmat bírják. Mind e pontozatokban megjelölt egyéneknek a esorban polgári becsület a kvalifikáció mulhatatlan feltétele.

3. A népfelkelési kötelezettség alól azok mentetnek föl, a kik olyan testi vagy lelki fogyatékoságban szenvednek, melyek a kötelezettség teljesítését föltétlenül kizárják. A fölmentést a sorozó, a vizsgáló és szuperarbitró bizottság mondhatja ki.

A népfelkelési szolgálattól már béke idején fölmentetnek azok, a kik a közszolgálat miatt hivatalukban nélkülözhetetlenek. Személyes vagy családi ügyek miatt senkisémet mentetik föl, csak ideiglenesen szabadságotlatik.

4. A népfelkelési zászlóaljok önálló esapattestek. Mindenik egy külön népfelkelési kerületből fog összedállítani. Megszállásra, helyőrségre és trinszolgálatra válogatott népfelkelési zászlóaljok képezetnek és pedig legelőször a kérdéses vidék népfelkelőiből. Minden zászlóalj külön számot és nevet kap, kerülete szerint. Minden zászlóalj gyülekező és alakuló helye ott lesz, a hol az odaváló honvédszászlóalj.

A fentebbi ezélokra berukkolt válogatott zászlóaljakon kívül területiális zászlóaljak alakítottatnak, otthon, a kerületekben hagyott népfelkelőkől.

5. A népfelkelési zászlóaljakba beosztatnak: az első korosztályból mindazok a fegyverfogható férfiak, a kik ninesenek tartalékul a hadsereg kiegészítésére fántartva; a második korosztályból minden fegyverfogható népfelkelő.

A válogatott népfelkelő zászlóaljak tény-

leg az első korosztályból, a területiális zászlóaljak ellenben mindakét korosztályból vétetnek.

A válogatott népfelkelő zászlóaljak kizárólag katonailag kiképzett népfelkelőkől fognak alakítottatni.

6. Azok a népfelkelők, a kik a közös hadseregben, a honvédségben, vagy a tengerészetnél nem alkalmaztatnak, használhatóságuk vagy polgári foglalkozásuk szerint fognak alkalmazást nyerni.

Igy pl. a hadsereg részére dolgozó műhelyekben, az egészségügyi szolgálathoz, sebesültek szállításánál és ápolásánál, az élelmezési osztálynál, a szekerészetnél, erődítési és utesinálási munkálatoknál stb.

Ily szolgálathoz leginkább azok a népfelkelők alkalmazandók, a kik ninesenek katonailag kiképezve, vagy különben sem alkalmasak fegyveres szolgálatra.

7. A hadsereg létszámának pótlékául, de csak különös sürgős szükség esetében népfelkelők is vehetők, és pedig kezdve mindig a legfiatalabb korosztályal.

A népfelkelők ruházata. Ha a népfelkelés egyenruházásáról előre nem lehetne gondoskodni, akkor az altisztek és közemberek aktív szolgálathoz is polgári ruházatukat viselik s ezért mindennap 10 krajczár kárpótlat kapnak. Ebben az esetben az illető népfelkelési zászlóalj számával ellátott karszalagot kapnak, mely a bal felső karon viselendő, jelölje annak, hogy a népfelkelő igényvel bíró esapattesthez tartoznak. Minden ember kap ezenkívül egy bádógtokba zárt igazolási jegyet. — A népfelkelő esapattesteket használható régiebb fegyverekkel fegyverzik fel.

9. A népfelkelés tisztejei ha nyugalmozott, vagy szolgálathoz kívüli viszonyban álltak a hadsereghez, visszakarják legutóbbi rangjukhoz való egyenruhájukat. A többi, a népfelkeléshez kinevezett tiszti, viseli a kardkötőt, tiszti sipkát, a rangját jelölő esillagot, tiszti kardot, arany portepével, s szolgálathoz a tábori övet.

Önként érthető, hogy nem valamennyi korosztálybeli népfelkelő, sőt még a népfelkelés első osztályába tartozók sem irhatók össze azonnal egységesen.

A népfelkelők alkalmazására vonatkozólag a tegnap megjelent miniszteri utasítás a következőképpen intőzkedik: „A népfelkelés a hadsereg és honvédség támogatására van rendelve. Ezen rendeltetésének megfele-

Katonailag szervezett népfelkelő esapattestek által, hogy ezek a hadsereg vagy honvédség részéről kiállított helyőrségi esadattesteket felváltsák; továbbá ily esadattestek lehetőleg rövid idő alatt a haza földjének védelmezésére, a határok őrzésére és a népfelkelési egyéb föladatak teljesítésére készen álljanak. Ezen fegyveres népfelkelő esadattestek alakítására — ezek pótesapattestek kivételével — kizárólag katonailag kiképzett elemek alkalmaztatnak. E célra a népfelkelés 1-ső osztályából a 35, 36 és 37 évesek — a a mennyiben a hadsereg vagy honvédség számára igénybe nem vétetnek, — továbbá a 2-od osztályú (38, 39, 40, 41, 42 évesek) népfelkelésből mindazon egyének tartandók fönn, kik a hadseregben, a haditengerészetben vagy a honvédségben szolgáltak és a népfelkelésnél fegyveres szolgálatra alkalmasak.

Kiemeljük végre, hogy az egész ország 92 népfelkelési járásra oszlik, minden községben 24 népfelkelési lajstrom lesz, melyek mindegyike a népfelkelésre kötelezettek egy-egy évfolyamát tartalmazza. Az 1887. január 1-jével a népfelkelési kötelezettségben álló egyének összeírása tekintetében az utasítás s szakasza elrendeli, hogy az 1864-től bezárólag 1850-ig született mindazon férfiak (23 évesektől 37 évesekig) kik sem a póttartalék sem a honvédség nyilvántartásában nem állanak, továbbá mindazon évfolyamok a betöltött 42 életévig, melyek védkötelezettségük kitöltése után 1886. végéig a hadseregből vagy a honvédségtől elbocsáttattak, a népfelkelési nyilvántartások által a népfelkelési összeíró lajstromokba összeírandók.

Külfelők.

Előléptetés és kinevezés a m. kir. államvasutaknál. Baross Gábor közmunka-és közlekedésügyi m. k. miniszter a magyar kir. államvasutaknál — Saárossy-Kapeller Ödön felügyelő s a kereskedelmi főosztály igazgatóhelyettesét főfelügyelővé nevezte ki.

Hímen. Péchujfalusi Péchy Adám Eperjesről jegyet váltott Magyar-Raszlavieván özv. Prihoda Vilmosné szül. Berthóti Berthóty Gizella úrhölgy bájos és művelt Gizi leányával.

Esküvő. Albert József, a collegium volt jeles tanára múlt hó 29-én tartá esküvőjét Holenia Mariska úrhölgygyel, Holenia hely-

e vállalkozást. Minden netáni következményektől meg akartam önköt menteni, magamat pedig a felelősségtől megszabadítani. Felelősséget most sem vállalok.

Sokkal komolyabban mondta a szavakat, semhogy a tárgy nagy fontosságát, melyről szolt, be nem láttuk volna.

— Engem ne tessék félteni! — mondam én elbizakodva. — Nekem okvetlenül meg kell érkeznenem Philadelphíába. Főnökeim várnak rám nagyon; egy kis erdőégés nem akadályozhat meg utamban. Aztán meg sok pénz van nálam, a mi nem az enyém; e rengetegben, még ha félnek, sem maradhatnék.

Társaim közül is mindegyik bizonyítja bátorságát, a mi az erdőégés alatt nagy megvetésre mutatott.

Nem tudtuk hogy mit beszélünk. Most visszagondolva, látom, hogy örüllés volt, nem a magános rengetegben maradni inkább, hanem rohanni az életveszedelembé.

Alig tíz perc múlva elértek az égés helyét. Sürrű fojtó füst lebegett az erdő felett s elborítá a nap világát. A fűbe harapva, apró láng futkosott ide s tova, ki-külvite hegyes ping fejt a folyóka sűrű bokrai közül, a hol egy kis szárazabb részt talált. Titokteljes zizegés, ropogás, süvöltés tölté el a levegőt, erősebb, mint mozdonyunk zörgése.

Eleintén csak harapózó volt a tűz; titokban ette magát mindig odább és odább lehullott száraz falevelek s a fű közt. Egyszerre azonban, mielőtt a gyuladás terjedelméről fogalmat szerezhetünk volna, benn voltunk a rémes égés közepén.

Már itt magasan feleponogott a láng; nagy fák égtek; hosszan egymásba ölelkezve égő ágakkal, mint egy rettenetes esatárláncz, melynek sorai közt a mi mozdonyunk, a hui

TÁRGZA.

Vasuti utazás az égő őserdőn keresztül.

„Öten voltunk, — írja egy hitelt érdemlő amerikai kereskedési-utazó, — a kik elkéstünk a személyvonatról, mely Philadelphíába már egy fél óra előtt elment.

Unalmas várakozási időnek néztünk eléje; be kellett volna várnunk az esteli vonatot.

Ez, mondom, legalább is unalmas lett volna. Nekem azonkívül sürgetős dolgaim is voltak Philadelphíában. Nagy mennyiségű pénz hoztam magammal New-Orleansból, a hol gyapotunkat eladám; főnökeim nyugtalanul vártak, mert holnap több váltónk volt lejárandó. Még ma kellett megérkeznenem, hogy házunk hitele egy percig se szenvedjen esorbát s fizetési tehetetlenségünk gyanú ne ébreszzen, mely kivált nálunk, a hol a kereskedelmi emelkedés és rohamos sülyedés oly gyakori, mindjárt zavart, bizalmatlanságot és hitelvesztést idéz elő.

Egyet gondoltam, s a mint a tehervonatot ott igazgatták az indóház eszere alatt, megszólítottam a mozdonyvezetőt, hogy neuhivetne-e ő valamelyik teherszállító kocsiiban Philadelphíába.

Előadtam neki ügyem sürgetősségét s gondolom 40 dollárt nyomtam a markába.

Egy darabig vonogatozót, hanem istenem! mit nem képes a pénz kieszközölni? csakhamar beleegyezett, megjegyezvén, hogy ez a fenálló rendszabályokba ütözik ugyan, hanem kedvemért (s ajándékom kedvéért,

hisz engem először latott életében!) megteszi.

Ha egy felülhet, többen is tehetik. Öt perc alatt mind az öten, a kik elkéstünk, egy máhás kocsiiban ültünk elhelyezkedve ládákon, kötegeken, a milyen kényelemmel csak lehetett.

Nem esengettek, a mint a személyvonatoknál szokás. A mozdony csak egyet tütytyentett, s megindultunk.

Közülünk kettőnek ismerőse volt az állomáson; azok integettek egymásnak, aztán a vonat haladása megsebesedett s csakhamar kiértünk v nyílt mezőre.

Felséges, derült, habár egy kissé meleg nap volt. Szivarra gyújtánk a kocsiiban és beszélgetni kezdünk. A mozdonyvezető kiint állt a gépen; de — mivel kocsiink közvetlenül első volt e mellett — nem érzé magát akadályozva, hogy a társalgásba bele-bele ne szóljon.

Megtudtam, hogy igen művelt ember, sokat forgott a világban, sok emberrel érintkezett, hogyne? tiz esztendő óta mozdonyvezető! Megtudtam, hogy meg van állapotával elégedve; egy kis faluskában farmja és családja van, neje és kis gyermekei. Szóval: igen hamar megismerkedtünk, s rövid idő alatt úgy voltunk, mintha régóta ismerők egymást.

A vonat szokott gyorsasággal repült a változatos vidéken, egyre-másra hagyva hátra az apró állomásokat. Mintegy három óráig haladtunk már, midőn elértek az őserdőt, melyen öt óra hosszányira (mintegy 20 angol mértföld) nines állomás.

A fák egészen az út fölé voltak hajolva, és sűrű lombjuk kellemes árnyékot adott. Nem sejtettük, hogy néhány perc múlva ezeknek a fáknek társai irtozatos hőségge-

váltják fel ezeknek kellemes hűsét; különben nem örültünk volna annyira az árnyékunk.

Mintegy két óra lehetett délután, midőn vezetőnk füstöt és koronkint felvillanó lángot vett észre utunk irányában.

Rögtön megállítá a vonatot.

— Az erdő ég! — szolt be hozzánk, a kik kiváncsian néztünk ki reteszünkéből, megtudni a megállapodás okát.

— Hol?

Szólanul mutatott ujjával abban az irányban melyben ő magasabb helyzetéből a füstöt és lángot látta.

Mi nem láttunk semmit.

En megijedtem, hogy talán vissza fogunk térni, a mi ezóloommal egyáltalában nem egyezett volna. Annyira el voltam telve kötelességem teljesítésének vágyával, hogy gyalog is elindultam volna Philadelphíába, ámbar bizonyos volt, hogy másnap sem érkeztem volna meg.

— Eh, talán csak kis terjedelemben ég, — szoltam biztatólag és kérve a vezetőhöz, — s talán nem is utunk közelében. Kérem, menjünk!

— Igaza lehet önnek! — monda ő hideg nyugalommal, a miből látszott, hogy nem a félelem állította meg vele a vonatot s nem magáért aggodott. — Csak figyelmeztetni akartam önöket, hogy, ha akarnak, itt kiszállhatnak. En magam tovább mentem volna.

— Itt kiszállni? No, csak ez kellene meg.

— Tehát menjünk?

— Menjünk.

A vonat ismét megindult s viszhangos dübörgéssel zakatolt tovább az őserdő fái alatt.

— En már mentem egyszer egy égő erdőn keresztül s nem igen ajánlom senkinek

beli kereskedő bájos leányával. — A mily őszintén kívánunk tartós boldogságot az ifjú párnak, épen oly őszintén sajnálattal vesszük tudomásul, hogy nevezett tanár úr esküvője után körünkől Pozsonyba távozott.

Széchenyi-kör. Érdekes és igen látogatott estélyt adott legközelebb, múlt hó 29-ik napján a Széchenyi-kör magyar irodalmi szakválasztmányra, s régen távozott oly nemes örömmel és megelégedéssel a jelen volt díszes közönség a kör helyiségéből, mint a múltkor. A programot dr. Horváth Odón helybeli jegakadémiai dékán tanár szaválata nyitotta meg, ki Madách Imre „Az ember tragédiája” első részének elszaválásával valóban nehéz feladatot oldott meg sikeresen. A Lucifer s az Ur közötti párbeszédet híven és érzséssel, s nála már megszokott, várossunk művelt közönsége által pedig több ízben méltott ügyességgel adta elő. Majd Csengey Gusztáv helybeli teológiai tanár s ismert nevű író lépett föl a pódiumra s „Az élet Harlekinjai” című remek felolvasásában fényes bizonyítékot adott megfigyelő költői tehetségének s igazán szép iráljának. A közönség valóban kedves emléket vitt magával az estélyről s főleg a párbeszéd élnöksége és eredetisége kedves benyomást gyakorolt az élénk figyelmet mindvégig tanusított díszes közönségre. Végül Jurencsák Anna úrhölgy egy klasszikus darabban s ismételt föllepésével több magyar népdalnak összhangzó eljátszása által gyönyörködtette a közönséget. Ezen fellépése is meggyőzőhette az előnyösen ismert úrhölgyt arra, hogy Eperjesnek a közmívelődési egyesületek iránt élénk érdeklődést tanúsító közönsége osztatlan tetszettel méltatja szép törekvéseit. Kívánatos volna, ha a magyar irodalmi szakválasztmány más alkalommal is szaválattal vagy esetleg zenével és énekkel egybekötött v e g y e s estélyt rendezne; legalább a jelenlét szép számú közönség a mellett látszik bizonyítani! Sz.

A bártfai közmívelődési egylet f. évi január hó 29-én választmányi gyűlést tartott, a melyben határozatba ment, hogy a következő napon diszgyűlés tartassék. A diszgyűlésnek tárgysorozata a következő: 1. Az elnök beszéde. 2. A főjegyző évi jelentése az egylet működéséről. 3. Francz Vilmos ur felolvasása. 4. Linke és Hemerka urak zongorajátéka. 5. Arányi Dezso ur szindarabjának felolvasása. Az egyleti diszgyűlés január hó 30-án valóban megtartott, a melyben különösen a női tagok jelentek meg szép számmal. Elnöki megnyitójában Kaczvinsky Ede apát plébános ur mindenekelőlt általánosságban szólott a közmívelődési egyletnek szép s nemes hivatásáról, majd áttérve a bártfai egyletre, utalt Bártfa városának valóban fényes múltjára, a mely eivitáshatatlannal bizonyítja azon körülményt, hogy Bártfa minden időben a haladás híve volt, hogy fiaink mindenkor a haladás s a hazaszeretet voltak irányjelölő eszmék, s annak mindenkor hű és bátor harcosai voltak. Ezután intette a tagokat az egylet haladására tekintettel hiven teljesítő kötelességeikre, de egyszersmind arra is figyelmeztette őket, hogy mint oly egylet tagjai, a melynek zászlajára a haladás és a közművelődés van írva, a saját érdekében is óvatosan kerüljék a nemzetiségi kérdés fejtését, mert — ugymond — ha nem magyar is az anyanyelvünk, mi azért mindnyájan igaz fia vagyunk a magyar hazának! Lelkesen megdöntött beszéde után, mely egész terjedelmében az egyleti diszgyűlésbe igttartott, a főjegyző felolvasta az egylet évi működéséről szóló jelentést, mely alkalommal az egylet buzgó tagjainak, főképen pedig Dessewffy Aurél, Hammersberg Aladár, Toppercer Al-

ember véges alkotása a szörnyű elemesatában, prüszkölve s maga is szikrákat szórva, rohant a csinált uton.

A levegő látszott égni. A fák aljait izzó zsaratnok borítá, melyből a láng nagy lobbanásokkal csapkodott fel, a mint a támadó szél neki feküdt.

A vas ló sikoltozva, futtyongatva vágatott tovább a tűzben. A vezető fentállott a gép mellett, igen elfoglalva egy esavarral; mi csak ezt láttuk, a mint kineztünk, hogy kezével koronkint a sziporkát rázza le magáról, mely az égő fákrol réá hullott.

Bizonynyal nem volt sejtelve sem az égés borzasztó kiterjedéséről, különben nem haladt volna ennyire. De már mindegy volt! A kocsikat csak a vonat iszonyu sebessége által felvert légnyom menté meg a meggyuladástól, visszafordulni nem lehetett, mert akkor meg kellene állni, s bizonyosan fellobbanak a kocsik.

Csak előre volt út. Talán a halál torkába, mert ki tudja, meddig tarthatott még az égő tenger, s el fogjuk-e érni a túlsó partját?

A vezető több gözt adott a gépnek s az vágatott, nyargalt örült sebességgel tovább, a sinekről izzó parazsat hajjgálva szét, mely néhol annyira felhalmozódott, hogy szinte túrta a gép nagy vasseprűjével, mely a hó eltisztítására szolgál — télen.

Irtóztató hőség volt; eleven tüzet lehelünk be, s minden, a mihez értünk, forró volt. Tehetetlenül feküdtünk a kocsik fenekeén s szörnyen izzadtunk. Az izzadság sus-torgott bőrkönk, ugy forrt.

Hát a vezető?

Ő ott kint állt a gép mellett most is, de a csavart már csak egy ruhadarab segítségével foghatta. Egészen tüzesőben látszott lenni. Egyszere irtóztató kiáltást hallánk. Az

bert és Fekete István uraknak, mint az egyelt létrehozóinak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. — Ezután Francz Vilmos ev. lelkész ur tartott felolvasást a „fényűzés”-ről, mely érdekessége folytán a jelenlét tagok felkeltött figyelmét mindvégig lekötve tartotta. Majd, Linke és Hemerka urak zongorán és hegedűn játszottak a szokott virtuozitással. Végre Arányi „Petőfi István” szini működéséről tartott felolvasást, melylyel a közönség szintén meg volt elégedve.

A bártfai kaszinó múlt hó 19-én tartotta évi közgyűlését, a melyen az évi számadások olvastattak fel s hagyattak egyhangulag helyben. Ezzel kapcsolatban a lelkiismeretes s buzgó pénztárnoknak, Molnár Lászlónak fáradozásaiért köszönet szavaztatott. A tisztikar leköszönése után az elnök újból felkérte az elnöki szék elfoglalására, de mivel azt eltagadni nem volt hajlandó, s vonatkozott, egyhangulag Dessewffy Aurél ur választották meg új elnöké. A többi tisztviselők megmaradtak állásaikon.

Köszönetnyilvánítás. Dr. Berzevicz Albert államtitkár úr ő méltósága szives volt az „Eperjesi Széchenyi-kör” könyvtárát 5 becses művel — 9 kötetben — gyarapítani. Adományáért fogadjuk köszönetemet. A kör nevében: Tuhirinsky Károly s. könyvtárnok.

Gyászír. Dr. Mihalovics Sándor, sz. kir. Bártfa városának főorvosa, saját és ujonszülött leánygyermeké, továbbá öv. Kezzer született Úsz Borbála, Kezzer Zsigmond és neje sz. Halmay Gusztáv, Kezzer Imre és neje sz. Szabó Ilona és ezeknek gyermekeik; Kezzer Kálmán, valamint számos rokonai nevében mélyen szomorodott szívvel tudatja forrónszeretett neje, illetőleg anyja, gyermeke, testvérei, néniék s szeretett rokonok: Mihálovics Sándorné szül. lipőczy Kezzer Margit 1887. évi február 1-én d. u. 4 órákor, élte 32-ik és boldog házasságuk 14-ik évében, gyermekágyban történt gyászos kimúltát. A megboldogultnak hült tetemei február 3-án 2½ órákor lettek Bártfán, rom. kath. szertartás szerint, a városi sírkertbe örök nyugalomra téve.

Szép felekezeti egyetértés. Mialatt őszszel a kassai járványbizottság, s ennek felszólítása folytán a kassai jótékony nőegylet azon kérdés fölött tanakodott, ha vajjon időszerűt s szükségös lenne-e egy népkönyha felállítása, — azalatt egész esendően elhatározták a kassai izraelita nőegylet tagjai, hogy igenis tekintettel a munka sünnetelésére, s különben is a nagy szegénységre, — nyithat népkönyhát, a hol a kevésbé szegények 10 krajczárért, az egészen szegények pedig ingyen kapnak egész ebédet. S tették ezt a derék hölgyek oly önzetlenséggel, önfeláldozással és felebaráti szeretettel, a mi ritkítja párját, s a mi minden dícséretre és a legnagyobb elismerésre méltó. Hogy mily önfeláldozással eszelekesnek arról kiki meggyőződhetik, a ki deltájban nem restel a könyhába lépni. Ott találhatja a derék hölgyeket teljes működésben, a mint a szegény embereket kiszolgálják. Ugyanakkor meggyőződhetik a felebaráti szeretet legnemesebb gyakorlatáról, mert nemcsak szegény izraelitákat fog ott találni, a kik a népkönyha jótéteményét igénybe veszik hanem kivétel nélkül minden vallásfelekezettietek. A múlt héten 300 evén ingyen, 75 pedig tiz krajczárnyi díjért kapott ebédet. Az ingyenesek közt naponkint 36 iskolás gyermek is van. Sokan hazaviszik az eledelet, a legtöbb azonban ott eszik, a kiknek is oly tisztán és izlés-teljesen találnak, mint akár egy vendégfőben. Ezen népkönyha megnyílt január elsején s márczius végeig fog fentartatni. Utánzásra méltó szép példa, különösen reánk nézve, a

megnyisegű göztől, ha kiugrik, vagy megakad utójában. ha a kocsik megguladnak a sebesség daczára, melylyel haladtunk, ha egy égő fa épen ránk esik s végre — ha még tiz percig tartott volna az utazás, egyiránt el lettünk volna veszve.

De a szerencse, mely csak ritkán hagyja el a vakmerőket, segített itt is. A hűséges érez ló fáradtan vágatott tovább, s egyszerre lanyg, hűvös szellő érte arezunkat. Ah ez volt aztán a kellemes érzet!

A mint kitekintünk, magunk előtt széles mezőséget láttunk. A nap épen aldozott. Háttunk megett messzire el volt maradva az égő őserdő, kavargó füstfelhőt boesátva a sötétülő s emiatt az égés idegen vöröses világitását folverő égze.

A vezető fáradtan fölkel, kiment a gépre és meglassítá futását; és e közben olyan szeretettel, olyan hálalával simogatta végig, mintha egy eleven állat lett volna, a mely érti, méltányolja a kedveskedést.

Két óra múlva épen és szerencsésen megérkeztünk Philadelphióba, hol főnökeim nagy nyugalansággal vártak és örömmel fogadtak. Méltó ok volt örülni, mert nem sokszor hoznak annyi és oly veszélyeken keresztül pénzt az embernek mint én nekik!

Az alumneum-bál.
(1887. február 2-án.)

„A cél szentesíti az eszközt.” Örökkön igaz marad ez a mondás. De ha az eszközt, melylyel célt érni akarunk, oly körültekintően választjuk meg, hogy a cél elmozdítására hozott áldozat mellett alkalmat nyujtunk a kedélyes szórakozásra, az ismeretség és barátság fokozására, akkor kettős célt értünk el. Elértük az anyagi- s el az erkölcsi sikert.

„A cél szentesíti az eszközt.” De az utóbbi időben szomoruan tapasztaltuk, hogy

kiknél a köznép a legnagyobb nyomorban szenvednek.

Megjelent „Tábori Erzsók” dr. Horváth Odón jogtanár úr történeti beszéde a napokban nyomtatásban megjelent. A művet a Széchenyi-kör felolvasó estélyeiről s a helybeli lapokból közönségünk ismeri s így különösen ajánlani fölöslegesnek tartjuk. Csakis annyit jegyzünk meg, hogy a mű ára 30 kr. s kapható Révai könyvkereskedésben, valamint a szerzőnél is.

Jótékonycélú táncmulatság. A „Sáros-megyei jótékony nőegylet” helybeli árvaháza javára a 67-ik Graef gyalogezred zenekarának közreműködése mellett Eperjesen, a városi nagy táncsteremben f. é. február hó 22-én (farsang utolsó napján) álarözes, kalikó-jelműbált rendez, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik. A rendezőség, mely a mulatság fényesen sikerülése czéljából minden tőle telhető el fog követni, azon reményének ad kifejezést, hogy a n. é. közönség, mely az egyelt jótékony működését mindvégig oly élénk érdeklődéssel méltatja figyelmére, nem fogja elmulasztani ez alkalmat arra nézve, hogy a rendezendő táncmulatságot a jótékony czél iránti tekintetből is minél tömegesebb látogatásban részesítse. — Belépti díj személyenként 1 forint. Számozott ülőhelyek az üvegkarzatra 1 frt 50 kr., a jobb- és bal-karzatra pedig 1 frt 20 kr. Jegyek előre válthatók M. Schönfeld Hugó úr kereskedésében. Felülfizetésnek köszönettel fogadtatván, a helybeli hírlapok útján nyugtáztatni fognak. Kezdeleste 8 órákor.

Altiszti bál. A helyben állomásozó gyalogezred altisztsége f. hó 12-én a városi nagy táncsteremben bált rendeznek, melyre a belépti jegyűl szolgáló meghívók már szétküldtettek. A ki meghívott nem kapott s esetleg számat tartott rá, forduljon ez ügyben a rendező bizottsághoz. Részünkről a legmelegebben ajánljuk ez táncmulatságot a közönség figyelmébe. A derék altisztek minden lehető elkövetnek, hogy a mulatságot minden tekintetben fényessé s sikerültté tegyék. S különben is ne gondolja azt senki, hogy — mint némelyek emlegetik, e bál csupán a „káplárók” bálja lesz. A közönségnek színe java kapott meghívót, a miből valamint a tiszt urak fíradásaiából arra következtethetünk, hogy e bál az elegans közönség gyűlhelye lesz.

Vadászat. A bártfai határban a minap Zuzli Fülöp egy 3½ mázsás vadkatt lőtt. Ritka szerencse!

A háboru jele. Egy jelenség észlelhető pénzintézeteknél, mely felette káros következményű lehet. Számos betévé mostanában megtakarított fillért az intézetekből sietve visszaveszi, a nélkül hogy további elhelyezéséről gondoskodva volna; teszik pedig ezt abból az okból, mivel roszhiszemű emberek „mumus”-sal ijesztenek: mondogatják, hogy háborus idő van kilátásban, az intézetek iránti bizalom meg van ingatva, tehát a kinek csak van pénze elhelyezve az intézeteknél, az csak vegye ki, sőt annyira ijesztik a betévé feleket, hogy azt is beszélük, miszerint a hatóság kidoboltatta volna, mindenki szedje ki a pénzt az intézetekből. Oly világos, hogy itt valami furfangos egyéniség felhasználja a komoly politikai helyzetet, különösen a kis betévé közönség megrémítésére, hogy valami ürügy alatt a könynyen hívó betévéket rászédhesse, miszerint megtakarított pénzeszekeit, arany ígértek mellett, szédelgési vállalatokba a magán-kölcsönvőknél helyezték el. Miután ezen jelenségek csak a kis betévéknél mutatkozik, az intézetek pedig a betett összegüket a legki-

sebb akadály nélkül visszafizetik, ezen intézetek nem gyanusíthatók, hogy az ő érdekében történnek ezen közlés. Kétségen felül a fenti körülmény e sajátságos mozgalomnak az oka. S nemcsak nálunk de a szomszéd Zemplén megyében is el van a hír terjedve, úgy hogy különösen a s.-a.-újhelyi pénzüzetek kisebb betévéinek száma egyre fog.

Vadászati törvény elleni kihágások ügyében a belügyminiszter rendeletet boesátott ki a vadászati kihágásokat elbíró első toku hatóságokhoz, melyben utasítja azokat, hogy ha valamely kihágás hivatalosan uton jut csak tudomásukra s az még vadászati jogot élvező tudomására nem jutott volna, a vett hivatalos értesítés, illetve feljelentés után azonnal értesítsék az illető jogosultakat, hogy azok sértett jogaik megvédésére a kellő lépéseket megtehessek.

Ügyvédi kamarák figyelmébe. Ismeretesek azon számos igazságtalanságok, miket az illetékes adóközegek vagy tisztviselők részben tudatlanságból — részben túlbuzgalomból s egyéb érdekből a felek kárára a leletkezéssel elkövetnek. A székesfehérvári ügyvédi kamara ez ügyben egy feliratot intézett a képviselőházhoz mely méltó a követésre. A jelesen szerkesztett felirat abból indul ki, hogy országszerte általános a panasz és felajdulás a jogtalan leletek s az ezek alapján kiboesátott fizetési meghagyásokkal való zaklatás ellen, s aztán így folytatja: Egy tekintet az illetékes kiszabási, pénzügyigazgatósági hivatalok és pénzügyi közigazgatási bíróságok igttatójába, mindenkit meggyőzhet arról, hogy a pénzügyi közegek főként az igen sok esetben alaptalan fizetési meghagyások ellen tömegesen érkezett jogorvoslatok elintézésével vannak elfoglalva. A jogtalan követelésekkel való zaklatás okát főként abban véli rejleni, hogy a pénzügyi törvények nincsenek akként összeállítva, hogy azok világosak, könnyen érthetők s félremagyarázhatatlanok lennének, hanem tárt kaput engednek az önkénynek s tetszés szerinti értelmezésnek. Belátta a helyzet tarthatatlanságát, a pénzügyi törvények átdolgozásának szükségét maga a magy. kir. pénzügyminiszter is, a midőn a képviselőház előtt a pénzügyi törvények, rendeletek és szabályok újabb szabatos szövegezése és összeállítását iránt ünnepeles ígérletet tett; sajnálatlall kell azonban tapasztalunk, hogy az adózó közönség általános tetszésével találkozót s annak érdekében szigoruan teljesítő igéret még eddig be nem váltottat. Másik oka a közönség zaklatásának azon körülmény, hogy a tenállót törvények szerint a lelet felveje a felemelt illeték bizonyos hányad részében részesül. A pénzügyi közegek a leletfelvételt hivatalos órákban teljesítve, hivatalos kötelességet végez, — melyért különös jutalmat nem igényelhet. Ezek előre boesatása után kéri a pénzügyminisztert a pénzügyi törvények világos, mindenki által könnyen megérthető és félre nem magyarázható összeállítására s ezzel adott ígérteinek az adózó közönség érdekében mielőbbi bevaltására, ajánljuk e példa követését helybeli kamaráknak is, mely már több alkalommal megragadta az alkalmat, midőn szó volt az adózó közönség érdekeinek megvédéséről s a jogtalan zaklatások megmentéséről.

A körjegyző és az adminisztráció. Zemplénmegye területén levő községi, illetve körjegyzői közül ez idő szerint fel van függesztve illetőleg fejelemi eljárás alá vonva — huszonegy jegyző! Valóban szomorú állapot: De hát mi a vétők s bünik azoknak a szerencsétleneknek? Erre nézve a „Zemplén” következőleg felel: „Első és legnagyobb az, hogy

dogmát főleg hölgyeink tévesen magyar razzák s azon órv alatt, hogy jótékony czélra hoznak áldozatot akkor, a midőn a mulatságban részt vesznek: oly fényűzést fejtenek ki ruházatuknál, mely legkevésbé áll arányban a jótékonykodás gyakorlása czéljából hozott áldozattal.

Nos, hát az ezidei alumneum-bál nem bírt ugyan „a velencei karneválók” csilló-billó ékszerkiállításai s ruha bemutatási jellegével; de a ki abban résztvett, okulhatott azon, miként kell az eleganciát az egyszerűséggel párosítani, anélkül, hogy a hivalkodás legtávolabbról is észlelhető lenne.

Es a mulatságban résztvett nőközönség sem panaszkodhatott arról, hogy nem mulattott jól, mert a muzsik derék ifjai korukhoz illő hűvél kivirradtóg forgatták a szebbnél szebb tánczosnókat.

Nemes-e bajosabb földadat, mint egy bált tudósítónak az a kötelme, hogy a hölgyköszoru jelenlét tagjait kellőkép méltassa. — Szeretne virágoskört kötni a bájos virágokból; kaméliához, viola odoratához, százsorszephez, nefelejtszhez, fuchsiához, az erdő hűvös árnyában illatozó ibolyához hasonlitaná őket, s ime mi történik? éppen midőn össze akarja kötni a esokrot, a legszebb virág, a virágok királynője, a róza tuskéje megsúrja kezét s a boldogtalan kertészjelölt sajgó ujjal s nem egyszer vérző szívvel kénytelen beismerni, hogy biz ő csak afféle kontár kertész.

Máskor meg a csillagászok mesterségébe avatkozik a lelkiismeretes tudósító. Látna az esthajnalesillagot, a Vénuszt, a Merkurt, Szaturnuszt stb. — s egyszer megjelen előtte egy üstökös csillag, melynek szemkaprázó fényétől elveszti látóképességét. — ledobja a rajzont s szeméit dörzsölvé távozik, önkéntelenül mormolva magában: „Hét csillagból van a Günczöl szekere...”

De elvégre is kell, vagyis jobban mondva

az ál-
táink
egy it-
tették.
firtani
száítel
játsozt
csere e-
tatlanu
vesen
kiesika
nyolód-
kibogo
Késede-
nak k-
ban
adógú
netén
lyes
hanya-
részt ó-
téven
kényu
endők
mezei
s hasz-
nul m-
gedek
ugy,
hogy
ur sze-
netelt
törődő
és jót
uj, m-
gok t-
a tize
Hyeu
halmu
a fez-
lesz
eszet
két l-
az al

kán
vasu
illeté
akart
esokl
vávb
lévő
ténye,
akad
végt
mert
pusz

Post-
gyék
arvát
tosít
több
riuu
tekk
illet
tono-
gyán
alap
min-
lage
tala-
mel-
telje
egy
koz-
tűzki
tali
ban
lom

—
irja
Tör-
má-
neg
Jus-
köt
nyó
ság
aka-
a r-
s r-
eno
a o

vet
A
kép-
alt-
egy
ra-
sú-
le-
son

öz-
Be-
Ist-
Fe-
Ho-
He-
Li-
ás
Ag-
So-
te
M-
rá-

ne
De
li

zen in-
erde-
gen fe-
mozga-
szom-
bir ter-
újhelyi
a egyre
k ügyé-
sított ki
50 loku
t, hogy
ut csak
elvező
hivatá-
azonnal
gy azok
péseket
Isme-
miket k
rés-
gálom-
a lele-
gyvédi
ezett a
sre. A
ő, hogy
ajdulás
főbosa-
tás el-
ntet az
hivata-
ok ig-
ő, hogy
k esel-
ten tö-
vesével
lesekkel
rejteni,
akként
önyven
nnének,
nyek s
a hely-
vények
gy kir.
selőház
etek és
s össze-
sajná-
log az
álalkozó
sítendő
Máské-
ilmény,
let fel-
hányad
a lelet-
hivata-
különbö-
sítésára
gyi tör-
m meg-
összeál-
adózó
a ajánl-
ánknak
gáda az
őzőség
a zakla-
Zemp-
te kör-
ggesztve
huszon-
ot: De
szere-
követ-
z, hogy
magyar
ny ezélra
ulatsá-
enek ki
rányban
hozott
ól nem
esillogó-
ási jel-
ulhatott
egysze-
hivalko-
zőzség
m mla-
sorukhoz
szobbnél
egy bali
hölgyko-
assa. —
ágokból
széphez,
s árnyá-
ra, s ime-
ria kötni
k király-
zet s a
l s nem
eismerni,
z.
terségebe
Látja az
urt, Sza-
en előtte
áprázta
ledobja a
önkéntes-
sillagból
mondv

az állami igazgatás nagy fontosságú föladatainak rájuk tartozó részét legymelezen, csak úgy immel-ámmal, vagy sehogysem teljesítették. Indulenziaiból-e, vagy ignoranciaiból — firtatni ez okokat mostan nem akarjuk. Viszszaltek a nép bizalmával lefelé, teljesen eljártak a bizalmat föléle. Adóslevelek, csere és adás-vételi stb. szerződések eligazítatlanul maradtak sokszor kezeiknél, keserveken megkeresett forintoknak előre történt kiesikarása után. A magán-tulajdonnak bizonyolódott jogiszálat aheyltelt hogy serényen kibogozták volna, még jobban összekuszáltak. Késedelmes kiszálgatással a közigazgatásnak különben is nehézkos menétét még jobban hátráltatták. Megvásárolhatók voltak. Az adóügyek rendezését, a közégi háztartás menetének idő és törvényszerű, pontos és helyes, lelkiismeretes és hűséges vezérletét elhanyagolták. A törvényhatóság rendeleteit merezű öntejűséggel, ámulatos dőreséggel, félre tévén: a törvények és szabályok helyébe önkényüket tolták föl jogforrásul. Hivatalos teendőiket szögere akasztották, s míg ok maguk mezejé gazdálkodással, haszonbérleti üzletekkel s hasonló magánfoglalkozásokkal bibelődtek: a községeket, kritikus ügyekben, tanácsalanel magukra hagyták vagy tapasztalatlan segedékek közbenjárására bízták. A segéd huzta ugy, ahogy birta (bizony mindenki elősmeri, hogy a nagyon terhes) jegyzői igát. „A főnök ur szedte a hasznót.“ Az adóvégrehajítás szűnetelt. A segéd nem ért reá. A főnök nem törődött vele, — jött az állami adóvégrehajító és jöttek a méteres fizetetlen számlák évenként új, meg új terhek képeben a szegény községek nyakára. Nőtt a községi teher — apadt a fizető képesség, fenyegetett a tönkretjűtés. Ilyen és hasonló károsított adatok vannak összehalmozva ott a „huszonygek“ vádirataiban, a fegyelmi vizsgálatok jegyzőkönyveiben. Jó lesz minálunk is résen lenni; az utolsó hét esztendőben egyhány eset fordult elő, egykét buborék, mely azt gyantja, hogy posvány az alja minálunk is.

Kivándorlók letartóztatásá. Mult hó 23-án tartóztatott le a esendőseg az abosi vasuti állomásnál három zemplényei illetőségű egyént, kik utlevél nélkül Amerikába akartak távozni. A kivándorlói esetek számának esökkenésére tett erélyes intézkedések hovatöbbség- és korszeregeknek bizonyulnak. Az utlevél nélküli kiszökés majdnem lehetetlen van téve, az utlevélzésére élbe is jelentékeny akadályok gördülnek. Ideje volna már, hogy végkép megszűnjene a kivándorlói esetek, mert különben is elvitáztalan tény, hogy egyre pusztulunk — vesztünk!

— Megyei közgyámjaink figyelmébe.
Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye — más megyék példájára — elhatározta a megye összes árváinak biztosítását egy és ugyanazon biztosító intézetnél eszközölni; erre vonatkozólag több intézet ajánlatot. A belügyminisztérium azonban elrendelte, hogy az így intézettel szerződésre lépett egyes községeket, illetőleg azok árvagyámjai — a községi autonómia értelmében nem akadályozhatnának gyámoltjuk biztosításait bármelyik törvényes alapon működő társulatnál kötni meg. Ezen miniszteri rendelet több oldalról nyert felvilágosításoknál kifolyásaként jelentkezik s általa az I. Magyar bizt. int. monopóliuma, melyet ez ideig több vármegyénél élvezett, teljesen eltöröltet-t. Pestmegye már most egy hasonló monopólium felállítására vonatkozó ajánlatot elvetett, kimondván, hogy a tizkár elleni biztosítások, törvényhatóság általi megjelölése korántsem tekinthető az országban fennálló bizt. intézetekkel szemben tilomnak: a biztosítások elfogadására néve;

— „muszáj“, hogy valami szépet, hízelgőt írjak önökről, bájós hölgyeim! Tehát lássuk. Térjünk a mythológiához. Egyikük Venus, a második Minerva, a harmadik Terpsichore, a negyedik . . . Pardon! Szembe látom jönni Justitiát, kinek ninesenek ugyan szeméi bekötve; de balkezében van az igazság serpenyője. Arzáról ezt olvasom le: „Légy igazságos! Méry egyformán mindenkinek; ne akarj részrehajló lenni; add meg mindenkinek, a mi őt megilleti!“ — Ugy lesz, bájós istennő, s miután figyelmeztetésed nélkül is megteendém ezt, hozzá látok tisztizem, kihegyezem a czeruzát és — alá szolgája —

Tehát kezdjünk elülről. A táncban résztvett bájós hölgyek egyenként szépek valának. A rideg referensi stílus szerint nem valának képesek arra, hogy közöttük a szépségnek almáját bármelyiknek odadobhattak volna, egyaránt megérdemelték azt mindgyük. Maradjunk csak költőnkim teljesítésénél, kísértésük meg a névsor összeállítását, mindentéle „lengé szilfidek, tánczó villik“ s ehez hasonló jelzők alkalmazása nélkül.

Megjelenésükkel szerencsétlítették a bált: özv. Bethlentaly Reszóné, Berzeviczy Beláné, Beör Kálmáné, Dessenewfy Lajosné, Dienes Istvánné, Dobay Sándorné, Duka Róbertné, Fest Lajosné, Ghillány Józsefné, ifjabb Hedry-Jelenik Ernőné, Horváth Odónné, Hruska Alajosné, Krajzell Kálmáné, özvegy Linkesch Samuné, Lévai Istvánné, Mariáássy Beláné, Mattyasovszky Tamásné, Nehrer Agostné, Semsey Boldizsárné, Szinyey Pálné, Schlott Gyuláné, Sztankay Lászlóné, Schönfeld Hugoné, Szmoligovics Szilárdné, Taly Mihályné, Tergina Gyuláné, Winkler Andrásné, Zavaezky Szilárdné.

A kisasszonyok közül: Beör Ika, Bornemisza Irén és Szerafin, Dobay Gizella, Dessenewfy Helén, Farkas Margit, Glósz Lenke, Hazlsinszky Irén, Hrabéczy Anna, Irányi

a gyámok és gondnokok, akik gyámoltják, vagy a gondjukra bízottak épületeit biztosítják, fel vannak jogosítva a biztosítást — a törvényhatóság esetleg fennálló rendelkezésével szemben — bármely törvényes alapon álló és működő biztosító intézetnél eszközölni.
Hogy mi mindenre terjed ki a végrehajító figyelme, mutatja az, hogy a mult hétben Szent-Mihályon egy házról foglaltást történtén, a végrehajító egy kanárit és egy tegelegizét is lefoglalt. A háztétön eszripelő verebeket azonban nem vételete föl a jegyzőkönyvbe.

Érdekes felebbezés. Klein Herman eperjesi mészáros iparos mult évi szeptember havában, azért mert mészárszékében az egészségnek árthatmas hust eladásra tartott — a rendőri kapitányság által 100 ft pénzbírságban marasztaltatott el. — Ez persze nem tetszett neki s felebbezett az alispáni hivatalhoz, a hol neki ebből 75 ftot elengedtek, csakhogy neki ez is soknak látszott, s még a m. kir. belügyminisztériumból is felebbezett, a hol azonban az első fokú 100 ftot helyben hagyták s a pénzt a városi egészségügyi ezélokra fordítani rendelék. — Vajjon lesz-e jövőre kedve harmadikhoz felebbezni?

Nemzetiségi igazgató. Szép dolgokat olvasunk az „Amer. Nemzetőr“-ben az ottani körökben felmerült nemzeti surlódásról s annak főhőséről Kozub Alexander volt miklósfalvi (Sárosmegye) gör. kel. vagyis orosz kántor tanítóról. Kozub m. év decz. 1-én érkezett Magyarországból Steeltón ba, s noha a magyar nyelvet tökéletesen bírja, vad pánszláv és muszka barátának valja magát; ottani tótaijug honfitársainkat a magyar haza és nemzet ellen ingerli s a minden oroszok s szlávok ezárját magasztalja és dicsőíti. Sajnos dolog az, ha Magyarorszáig szülőhelyi előlegejték hazája iránti kötelezőségről, és muszka bálvány előtt bököl — ez azonban az illetőnek saját dolga, kárhoztatást és megvetést érdemel azonban azon eselekménye, hogy ott a szabad Amerikában, az egyenlőség földjén, a tótaijug atyafiakat a magyarok ellen uszítja, hogy itt, a hol mint egy hazának elszakadt gyermeke szorosan kellene összetartaniuk, ha más-más nyelven beszélnek is, konkolyt vet a nép közé, az ellenségkedést szítja, mint volt kántor-tanító, hivatkozva a nép előtt nagytiszteletű volt állására, képzetsége által a környéken hívőket félrevezeti, s azokat a magyar haza, a magyar alkotmány és törvényes intézmények, a magyar király és minisztérium gyalázásával mulattatja s a muszka legfőbb uráról, a hatalmas (?) fehér ezárról diésenekeket zengedez.

A főispánok batásköre. Mióta a főispánok hatásköre oly jelentékenyen kiterjesztett, két eset fordult elő, mi a közgyelmet magára vonta. Az egyik Egerben történt, hol a főispán két, család gyanyuú állatt álló hivatalnokot állásától felfüggesztett, a másik pedig Szabadtán, hol a főispán a határozott többség ellenében unokaöccsét nevezte ki hivatalnoknak, s a többség jelöltjét nem is candidálta.

Az 1887. évi ujonczállítás. utazási és működési terve Sárosmegye területére már megállapított. Már a mult napokban sorozták az önkénteseket s általában megindult az ujonczállítási mozgalom, azért időszerű közzölnünk a sorozási tervet. A működési terv szerint az ujonczozás következőleg fog megjelenni: az alsó-tarjai járásra néve Eperjesen márczius 21., 22., 23., 24 és 26-án. A sorozó bizottság polgári tagjai: Péchy Zsigmond alispán, Füzü Sándor főszozlgabíró, dr. Krayzell Aurél m. főörvos. Eperjes sz. kir. városra néve helyben, márcz. 28-án az alispán, Winkler András v. kapitány és a vm.

Anna, Kovaliczky Jolán, Kollár Berta, Mattyasovszky Mariska, Anna és Katinka, Mikólik Matild, Mész-nőverek, Nehrer Cornélia, Puscsalko Marianne, Radványi Anna, Semsey Ilka, Semsey Margit, Schlott Ilka, Zsarnovicsky Matild.

A hangverseny — melyről első sorban kellett volna megemlékeznünk — pompásan sikerült. Különösen a hölgyek játéka és éneke nagy élvezetet nyújtott a közönségnek. A műsor következő volt: 1. „Nyitány“, Mozart „Don Juan“ című operájából; előadta Kohout Lipót karnagy vezetése alatt a 67. sz. gyalogezred zenekara. 2. „A juhász dala“, Kreutzer K. töl; énekelte a kir. kath. főgymn. ifjuság dalkara. 3. „Románec“, Weber „Büvös vadász“ című operájából; énekelte nagy routinnal Vaeth Matild úrhölgy, a 67. sz. gyalogezred zenekarának kísérete mellett. 4. „Nyitány“, Erkel Ferencz „Hunyady László“ című operájából; zongorán előadták a dilettantismus színvonalán tullelmedő bravonral dr. Horváth Odónné, Krajzell Aranka és dr. Tergina Gyuláné Lukovics Irma úrnők. 5. „Kardal“, Bogár „Tudor Mária“ című operájából; énekeltek: Beör Ika, Gruska Anna, Hazlsinszky Irén, Isépy Márta, Jurecsik Anna, Mattyasovszky Katalin, Mikólik Matild, Ruby Milka, Schlott Ika, Valkovszky Ilka és Zsarnovicsky Matild úrhölgyek. Különösen teljutt Zsarnovicsky Matild és Mattyasovszky Katinka gyönyörü tiszta hangja. 6. „Fantasia“, Nessler „A sákkingseni trombitás“ című operájából; előadta Kohout Lipót karnagy vezetése alatt a 67. sz. gyalogezred zenekara.

Vegre nem zárhatjuk be sorainkat, hogy elismerésünket ne fejezzük ki a gymnasiun derék tanári karának, különösen Schlott Gyula igazgató és Lévai István s Vida Aladár tanár uraknak a sikerült rendezés felett.

főörvos lesznek a s. b. polgári tagjai. Sirokai jános; Eperjesen, márcz. 19.—31., ápril 1. 2. Polgári tagok a sorozásnál; alispán, dr. Füzü Béla főszozlgabíró és a főörvos. Tapolyi járás: Girálton ápril 4.—7., dr. Tali Mihály főszozlgabíró, Berzeviczy Rezső főszozlgabíró és a főörvos. Szekesi járás: Bártfán, ápril 13.—16. P. t. főszozlgabíró, Semsey Géza főszozlgabíró és a főörvos. Bártfa sz. kir. város; helyben ápril 18-án. P. t.: főszozlgabíró, Jaulik Ferencz jegyző és a főörvos. Makoviczai járás: ápril 19.—21., Bártfán. P. t.: főszozlgabíró, Úsz Antal főszozlgabíró és a főörvos. Kis-Szeben sz. kir. város, helyben ápril 23-án. P. t. az alispán, Havrillay Sándor és vm. főörvos. Felső-tarjai sorozó járás: K-Szeben, ápril 25.—30. Polgári bizottsági tagok: az alispán, Péchy Ambros főszozlgabíró és a főörvos.
Hirtelen halál. Nemeth István az abosi vasuti állomásnak több oldalról előnyösen ismert vendéglőse f hó 4-én virradóra szélhűtés következtében elhunyt.
Katona-szókevény. Még 1886-ban menekült Bueskó György lipovai illetőségű legény a katonakodás elől Amerikába. Azt hitte, hogy ha katonakodása idejét Amerikában tölti is, megkapja „obsit“-jait s a mult hóban visszatért, de veszítte, mert a esendőseg nyomban elfogta s átadta a helybeli katonai állomás parancsnokságának.
A kijátszott játékok. Az elmúlt hetivásár alkalomával a „vig magyar“ előtti piacon egy soóvári német földmivest felszólít egy ismeretlen egyént, nem volna-e hajlandó 1 ft díjért egy fut Soóvárre kivinni? A német „landsmann“ természetesen elfogadta az ajánlatot, mire az ismeretlen azt mondá neki: hogy csak menjen az ugyanezen téren levő koresmába és várjon reá, míg a gyermekkel ott megjelenik. A német szót fogadván, be megy a koresmába és ott helyet foglal. Rövid idő múlva egy másik ismeretlen egyént oda ül mellé és kártyát vesz ki zsebéből. Néze csak ezzel a három kártyával ma már mennyi pénzt vesztettem, pedig oly egyszerű játékom: a vörös nyer, a két másik veszit. Ezzel kivesz zsebéből 2 ftot és a németet beugrasztja a játékba. A „landsmann“ valószínűleg ismerve a jómadarak szokásait, hogy első ízben nyerni engedik a kizemelt áldozatokat, a 2 ftot megnyeri, zsebrevágta és azzal faképnél hagyta az őt valószínű kifosztani szándékoló jó madarát. Tableau.

Nősök és nőtlenek. Érdekes tudni, kik valának azon nevezetes férfiak, kik nőtlenül éltek, s azok, a kik megházasodtak ugyan, de megbánták hogy házias életre adták magukat. Nőtlenül haltak meg: Newton, Loek, Gibbon, Hume, Leibnitz, Hobbes, Drake, Michael Angelo, Haydn, Pascal; a régiek közül: Plato, Pythagoras, Demokritos, Diogenes. A következő híres férfiak megházasodtak ugyan, de megbánták tettüket: Aristoteles, Sokrates, Pitakus, Periander, Euripides, Aristophanes; az újabbak közül: Boecacio, Dante, Milton, Staele, Eddison, Moliér, Racine, Sterne, Baco és lord Byron.

Közgazdaság. Az öt millió forintnyi teljesen befizott részvénnyel 1881-ben Bécsben megalakult és ez idő óta Ausztriában működő s a legjobb hírnévnek örvendő „Bécsi biztosító társaság“ és „Bécsi élet- és járadék-biztosító intézet“ eddigi üzletkörét a Magyar korona országaira is kiterjesztetni óhajtván, e ezébből Budapesten egy magyarországi fiók-igazgatóságot állított fel, melynek vezetésére Tisza László uraz képviselő urat igazgatóul, Agoston József urat pedig — ki e téren 20 éven át mint az „Első magyar általános biztosító társaság“ főtisztvelője működött, vezetőkárul nyerte meg. A magyarországi fiók-igazgatóság esakhamar meg is kezdette, s pedig teljes erélyvel és tapintattal, a főgyűléseknek szervezését és örömmel jelenthetjük, hogy ezek vezetésével a legtekintélyesebb és legmegbízhatóbb egyéneket bízt meg; így mint értesülünk: a kassai főgyűlések területére üzletvezető tükárokka Róza Ferencz és Kelez Vizeze urak nevezettek ki. Ezen tekintélyes tökével rendelkező biztosító társaság tudtunkkal a lehető legelőnyösebb díjtételek mellett lép sorompóba a verseny-társulatokkal, s a mennyiben vezetőinek ismert jó nevei is már kellő garantiait nyújtanak arra néve, hogy bekövetkező szerencsétlenség esetén, a károk gyorsan, pontosan és igazságosan fognak rendeztetni, bizton hisszük, hogy ezen, hazánkban bár még csak kezdő vállalat, esakhamar tekintélyes üzletkört fog teremteni, s a közönség bizalmat teljes mérvben ki tudja érdemelni.

Piaczi áruk kimutatása. Eperjesen, január 28-án. Buza 100 klgm 8.75 8.40. Rozs 6.50 6.— Arpa 6.50 6.— Zab 5.40 5.— Kukorica 5.80 5.60 Köles 12.— 11.— Borsó 8.— 7.60 Lenese 13.— 12.— Pasuly 6.50 6.— Arpadara 14.— 12.— Burgonya 1.40 1.30 Széna 3.40 3.— Zsupszalma 1.80 1.60 Almossalma 1.60 1.40 A vásár közpészereűen volt látogatva.

Felölös szerkesztő és kiadó: Hedry Bertalan.
HIVATALOS ROVAT.
21. és 46. tk. szám. 1887. 1—1
Arverési hirdmény.
Az eperjesi kir. törvényszék telemekönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Profesik Vizeze végrehajtatónak Gál János végrehajtást szenvedett elleni ügyében 224 ft s jár. behajtása tekintetében
1. Elárvereztetik Gál János nevében állott, Gál Czehlyár Andrást tulajdonát képező Nagy-Sáros község 222-ik számú telemekönyvébeni ingatlan.

2. Kikiáltási ár f az elérkezett pótlajánlat alapján 550 ftban állapították meg.
3. Az árverés a helyszínen Nagy-Sáros község házánál 1887. évi márczius hó 3-án délelőtt 10 óraker megtartatik.
4. Venni szándékozók kötelesek 75 ftot készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzel letenni.
5. A vételár 2 egyenlő részletben és pedig az első részlet egy, a második pedig két hónappal a leütéstől számítva 6%, kamattal, az eperjesi kir. adómint leteti hivatalba letétzendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.
6. A feltételek alulirt hatóságнал megtekinthetők.
Kir. törvényszék mint tvi hatóság. Eperjesen 1887. évi január hó 13-án.

Palguyay,
elnök.
803. sz. k. ig. 2—2
Hazlsinszky,
jegyző.
Alólirtott városi tanács részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező Szent-László-hegyi mulatóhelynek folyó évi ápril hó elséjétől számítandó három, esetleg több év tartamára leendő bérbeadására néve folyó évi február hó 17-én a városi tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni.
Miól a bérleti szándékozók azzal értesitettek, hogy a szóbeli árverés megkezdéseig az ajánlati összeg 10 százalékát képező bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatot is elfogadtatnak s hogy az árverési feltételek a városi számvéveségnél megtekinthetők.
Eperjes szab. kir. város tanácsa 1887-ik évi január hó 20-án tartott tanácsülésből.
Kyss Géza,
jegyző.

304. sz. k. sz. 2—2
Hirdmény.
Alólirtott városi tanács részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a „Fekete sas“-hoz címzett városi vendéglőnek f. évi május hó elséjétől számítandó 6 év tartamára leendő bérbeadására néve f. évi február hó 24-ik napján délelőtt 10 óraker a városi tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni.
Miól a bérleti szándékozók azzal értesitettek, hogy a szóbeli árverés megkezdéseig az ajánlati összeg 10 százalékát képező bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatot is elfogadtatnak s hogy az árverési feltételek a városi számvéveségnél megtekinthetők.
Eperjes sz. kir. város tanácsa 1887. évi január hó 20-án tartott üléséből.

361. sz. k. i. 2—2
Hirdmény.
Sz. kir. Eperjes város tanácsa részéről ezenel közhírré tétetik, hogy az „Arany csillag“-hoz címzett városi épület földszinti helyiségeinek f. évi május hó 15-ik napjától számítandó három év tartamára leendő bérbeadására vonatkozólag f. évi február hó 17-én ajánlati eljárás fog tartatni.
Eről a bérleti szándékozók azzal értesitettek, hogy az ajánlati összeg 10 százalékát képező bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatot is elfogadtatnak s hogy az árverési feltételek a városi számvéveségnél megtekinthetők.
Eperjes 1887. évi január hó 20-án tartott üléséből.

22. sz. B. v. 1—1
Arverési hirdmény.
Alólirtott bir. végrehajtó részéről ezenel közhírré tétetik, miként a budapesti kir. járásbíroságnak 1886. évi 12732. sz. végzése által Rauschberg Márk javára, Grossman Fülöp ellen 132 ft 65 kr és jár. erejéig foganatosított végrehajtás alkalmával bírálólag lefoglalt és 349 ft-ra becsült férfiruhakészletből álló ingóságok, az eperjesi kir. járásbíroságnak 1886. évi 5685. kiküldő sz. végzése folytán 1887. évi február hó 15-én d. e. 9 óraker Eperjesen nyilvános árverés útján becsáron alól is el fognak adatni.
Eperjes, 1887. január hó 28.

Presták József,
bir. végrehajtó.
551. sz. B. v. 1—1
Arverési hirdmény.
Alólirtott bir. végrehajtó ezenel közhírré teszi, miként az eperjesi kir. járásbíroságnak 3481. kiküldő sz. végzése folytán Moskovits Manó javára 400 ft és jár. erejéig foganatosított végrehajtás alkalmával a bírálólag lefoglalt és 705 ft 80 krra becsült férfi- és női ruhakészlet és ruhakelméből álló ingóságok, az eperjesi kir. bíróságának 3816. sz. kiküldetés folytán f. évi február hó 16-án és a következő napon Eperjesen d. e. 9 óraker nyilvános árverés útján becsáron alól is el fognak adatni.
Eperjes, 1887. évi január hó 31-én.

Presták József,
kir. bir. végrehajtó.
757. sz. 1886. 1—1
Arverési hirdmény.
Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében esennel közhírré teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 8211. számú végzése által A. M. Beschornér ezég javára Dekkert Kilián ellen 213 ft tőke, ennek 1886. évi május hó 25-ik napjától számítandó 6 százalékát kamatai és eddig összesen 28 ft 35 kr. perköltés követelés erejéig erelendelt kilegitási végrehajtás alkalmával bírálólag le- és falúfoglalt és 350 forintra becsült érczoporsókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.
Mely árverésnek a 4579. 1886. számú kiküldés rendelt végzés folytán a helyszínen vagyis Eperjesen leendő eszabázására 1887-ik évi február hó 10-ik napjának délelőtti 9 óraja határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivattak meg: hogy az értintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőnyösebb becsáron alól is eladotni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108-ik §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifiztetendő.
Kelt Eperjesen, 1887-ik évi január hó 31-ik napján.

Presták József,
kir. bir. végrehajtó.

